

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

№ 62

Субота, 30 березня 1991 року

Ціна 10 коп.

ЖИТИ СТАЛО КРАЩЕ, ЖИТИ СТАЛО ВЕСЕЛІШЕ? ☒

Як ви пам'ятаєте, це було сказано цілком серйозно, навіть без знаку запитання у кінці. Ми також не збираємося сьогодні жартувати.

Навіть у «Курені».

Бо сьогодні ж такі не Перше квітня. Отож, ми просто робимо те, що робимо завжди: беремо достовірний (про всяк випадок, добре перевірений) факт і подаємо його таким, як він є, жодних відсебеньок собі не дозволяючи. Така наша газетярська робота. Ніби ж ми винні, приміром, у тому, що замість шкребків для свейської худоби вітчизняна промисловість почала випускати спеціальні пілососи, легкі й зручні в користуванні? Нині стільки в житті нового й неймовірного, що жодна вигадка не зрівняється з живим фактом.

Аби в цьому перекоонатися, зазирніть, будь ласка, на 9-у сторінку...

ЧОРА під головуванням Л. Кравчука відбулося засідання Конституційної комісії Верховної Ради республіки. На ньому обговорювалися представлений робочою групою проект концепції нового Основного Закону. Гостра дискусія розгорнулася навколо агульного питання, зокрема про доцільність деопалітної структури парламенту, створення принципово нової системи виборчої системи, а саме: 6. здійснювалася президентом, а саме: президентом, Кабінетом міністрів та державною адміністрацією тощо.

— Повагою згоди, — зазначив Л. Кравчук, — нам ще доводилося досягти, а працювати над проектом, ухвалювати його слід, не гаючи часу. Тому пропонує прийняти на Конституційній комісії проект концепції за основних умов, що з проблемних питань будуть представлені і розглянуті альтернативні проєкти. Ця пропозиція голосувалася поіменно. З присутніх членів Конституційної комісії «проти» висловилися народні депутати С. Дорошук та В. Марченко.

3 ВЕЛИКИМ напруженням працюють сьогодні металургів республіки. І анімація є зоно перш за все загальною розробкою економіки, порушенням господарських зв'язів, страйками шахтарів. Як приклад, підсумки роботи в січні і лютому. Завдання виношено лише з виробництва сталевих труб та вдобуток марганцевої руди. Через нестачу коксу, агломерату та інших компонентів металургійного виробництва галузь недодала 378 тисяч тонн чавуну, 617 тисяч тонн сталі, 316 тисяч тонн готового прокату.

Становище складне і вимагає оперативного втручання уряду України, який взяв на себе всю відповідальність за стан справ у базових галузях.

Д О п'яти-шести кілометрів «розбухла» черега на радянсько-чехословаччому кордоні. Анімація виникла вчора, кіби з 1 квітня в ЧСФР вступають в силу нові митні правила. Офіційна влада відмовчується. Зрозуміло, її підтримують і представники митної служби на КПП «Верхні Немечці», які тварають, ніби жодних інструкцій не одержували. Свіє, що відомо: з понеділка транзитом через Чехословаччину на автомобільному транспорті пропускати будуть лише жителі Закарпатської області.

Що ж це: черговий квітневий блях чи майбутня реальність? Звичайно, до попитів. А попит люди штурмують кордон, повідомляє Микола Горват, власний кореспондент «Голосу України» по Закарпатській області.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради
Української РСР

Головний редактор
Сергій
ПРЯДЕНКО

Редколегія:
Олександр БІЛИК
заступник головного
редактора
Анатолій ГОРЛОВ
заступник головного
редактора
Олександр
СЕМЬЯНОВ
член-кореспондент
АН УРСР

Володимир
КРАСНОДЕМСЬКИЙ
Леонід
САМОЙЛЕНКО
заступник головного
редактора

Борис
СІДОРЕНКО
заступник головного
редактора

Анатолій
СОЛОНСЬКИЙ

Віталій СУДЯ
відповідальний
секретар

Засновник —
Верховна Рада
Української РСР

Адреса редакції:
УРСР, 252047
Київ-47, вул. Тарасової, 4
Рухатися
не рекомендується
і не повертатися!
Друку матеріалів
приймають у редакції
України не завжди
збігаються з точкою
зору редакції.

Індекс 60955.
Тираж 164.396.
Передплата ціна
на рік 19 грн. 80 коп.

Газета виходить
5 разів на тиждень.
У вівторок —
на 8 сторінках,
середа, четвер,
п'ятниця та субота
— на 16 сторінках.

Як уже повідомляла наша газета, відбулася бесіда між Головою Верховної Ради Української РСР Л. Кравчуком і єне-президентом Сполучених Штатів Америки Р. Ніксоном.

Л. Кравчук коротко зазначив гостеві ситуацію в нашій республіці, яка складалася після прийняття Верховною Радою УРСР Декларації про державний суверенітет України, наметів відновлення законів, проаналізував підсумки безрезультатного референдуму.

Р. Ніксон цікавився різкими аспектами політичного й економічного життя України, поставив ряд запитань щодо відносин між нашою республікою і центром.

У свою чергу, Голова Верховної Ради Української РСР підкреслює, що боротьба за суверенітет ніякою мірою не спрямована проти Союзу. Мета демократичних сил України — забезпечити нашої республіці державний статус в оновленому Союзі, зміцнити власний політичний та економічний потенціал, що відповідало посиленню загальний потенціал Союзу. Ми не прагнемо конфронтації з центром, «війни суверенітетів» і «війни законів». Політика Верховної Ради УРСР, уряду республіки, яка спирається на Декларацію і підсумки референдуму, полягає в тому, що Україна передає центрові — по-перше між ними частку повноважень влади і відповідні кошти для їх здійснення.

Дороги назад від суверенітету немає. Саме така думка була основою на прес-конференції Голови Верховної Ради України Л. Кравчука, яку він вів за участю радянських та зарубіжних журналістів.

— Народи нашої країни на референдумі висловилися за збереження Союзу, народ України визнає це і з тим, який саме Союз ми хочемо будувати, — підкреслює Леонід Макарович. Разом з тим були й підставування і політичні інтенції — іби-тові референдуми одноозначно визначає їх варіант співіснування. Над ним питанням потрібно довго і надзвичайно ретельно працювати. Верховна Рада України створила Комісію з членів Президії для підготовки власного варіанту проекту Союзного договору. Склад комісії відносно співвідношення опонентів сил у парламенті. М. Шульга, О. Корюба — від більшості, І. Юхновський — від опозиції.

Голова Верховної Ради підкреслює, що над цим документом повинні працювати членові депутатів. Не просто заперечити або підтвердити якийсь положення, а висловити

НАША МЕТА — СУВЕРЕНІТЕТ

Велику увагу під час бесіди було приділено проблемам міжнародного життя. Голова Верховної Ради УРСР окреслив перед гостем напрямки зовнішньої політики України, одна з головних цілей якої полягає у прагненні нашої республіки, члена ООН, зайняти гідне місце у загальносвітовій політичній процесі. Ми готові, підкреслює Л. Кравчук, відкрити консулства і посольства у зарубіжних країнах, перш за все в тих, де проживає значна кількість українців, а також у тих, які відіграють вагомий роль у міжнародній політиці.

Відповідаючи на запитання Р. Ніксона, чи не заважає посилення суверенітету ролі України на світовій арені зростаючий економічний потенціал республіки.

Л. Кравчук відповів, на нашу республіку підтримує стратегічний курс СРСР, так само як і США, на досягнення взаєморозуміння, розроблення, побудову відносин нового типу. Але ми хочемо зайняти у цих відносинах власне місце. Не всі держави нас розуміють. Дієто поборюється, що, коли він стане на шлях розвитку безпосередніх відносин з Україною, його неперіодично у Москві. Насправді наша політика вельми не переосмислює процесів, зокрема, радянсько-американського співробітництва, а й, навпаки, — дедалі розширює його завдяки суверенітету політичному й економічному потенціалові республіки.

Р. Ніксон зазначив, що відає, як по поверненні ССІА він ознайомить зі своїм враженнями від поїздки до Києва президента Дж. Буша, лідера партії, представників у конгресі, громадськість країни.

На бесіді були присутні керівник Секретаріату Верховної Ради УРСР М. Хоменко, міністр закордонних справ республіки М. Зленко. Р. Ніксон супроводжував призначений Генеральним консулом ССІА у Києві Дж. Гундерсен.

Володимир САВЦОВ
редактор міжнародного відділу «Голосу України».

На знімку: від час бесіди.
Фото
Олександра КЛИМЕНКА.

ВИСТОЙМО!

конкретні аргументовані пропозиції. Для цього став перед нами завданням тривала перерва — до 10 квітня.

Л. Кравчук сказав, що він особисто вже підготував «Деякі зауваження і пропозиції до проекту Союзного договору».

— Якщо нас цікавить моя позиція, — сказав Л. Кравчук, — то я виступаю проти поняття «союзів федерація». Я одноозначно висловлююся за Союз суверенних держав європейського зразка. Ми підписали на утворення такої державної структури тільки маючи власну Конституцію. Робота над проектом Основного закону практично завершена. Комісія прагнула врахувати всі реалії нашого життя. Ми б не хотіли мати документ, розрохований на п'ять років. Суть конституційної Конституції в тому, що вона має бути пристосованою до долі та інтересів народу України і не повинна змінюватися разом з черговим керівником.

Відповідаючи на одне із

запитань, Л. Кравчук ще раз ствердив, що тільки Верховна Рада України має право виступати від імені свого народу, а не окремі депутати, чи навіть їх групи, чи асоціації політичної діяльності. В цьому плані окремі виступи в пресі, які спрямовані проти Президії або персонально проти Голови парламенту, Л. Кравчук охарактеризував як невідповідні, а не як ідеологічно невиправдані.

На запитання кореспондента «Голосу України», яким будуть зовнішньополітичні та зовнішньоекономічні зв'язки України в майбутньому, Л. Кравчук відповів:

— На Верховній Раді ми вже розглядали в першому читанні важливі документи, які повинні регламентувати цю сферу діяльності республіки. В перспективі будемо інтегруватися в загальноєвропейський політичний і економічний процес. Перші кроки вже зроблено. Ми передали важливі документи з Туреччини, відбулися переговори з міністром закордонних справ Румунії, прем'єром

Словацьчини, Плануються візати до ФРН, в Угорщині Ми також чекаємо притязань представників німьоль держав. Якщо внаслідок позитивного результату триває зусиль зокрема й на останніх дослідженнях західнонімецьких спеціалістів, які визначають Україну найбільш пристосованою до роботи в умовах ринкової економіки.

Голова Верховної Ради УРСР повідомив, що вже розробляються нові заходи переходу до нових форм контролю за споживчим ринком у республіці. Тутони виявляють недостатню ефективність.

В цій ситуації важливість компромісних зрізків проблем страйків шахтарів. Вони повинні зрозуміти, що суверенітету України не можна будувати на руїнах. На закінчення прес-конференції Л. Кравчук сказав: «Кінець ми будемо йти дорогою спокою, дорогою суверенітету, якою Україна не буде. І не повинні зрозуміти всі люди. Якщо всі перемістяться до чужих історичних територій, ми не зможемо вистояти у цій складній ситуації. Все необхідне у нас для цього є».

Володимир СКАЧКО,
Анатолій ГОРЛОВ.

ЗУСТРІЧ 3 МЕТАЛУРГАМИ

Порушили ритм роботи металургійного комплексу України шахтарські страйки, дефіцит сировинного забезпечення. Через недовостатки коксівного вугілля частини підприємств опинилися за грані зупинки, простояють або працюють у повільному темпі агрегати, аніюються за ладом доменні печі, загрожують навіска надкосями батареями. Металургам республіки доводиться долаждати своєрідні масиви му зусиль, щоб зберегти технологічний режим виробництва металургію.

Критичний стан, що його

переживають галузь та її трудові колективи став причиною приїзду в Придніпров'ї Голови Ради Міністрів УРСР В. П. Фоміна.

Віддавши один з найбільших у республіці Дніпропетровський металургійний комбінат імені Ф. Е. Дзержинського, глава українського уряду на його приїзді наочно переконався в глибині проблеми. На підприємстві не тільки занадто низький рівень печей, не вистачає коксу, порушено ритмічність усього технологічного коєнаєра. Щодо комбінат веде-

де близько трьох тисяч тонн металу.

В. П. Фомин побував у молодому цеху підприємства — новаторському, розмовляв з робітниками, спілкувався з представниками адміністрації. Розмова йшла про реконструкцію, технічне оснащення цеху новим устаткуванням, яке дасть змогу аліні збільшити випуск металу. У розмові порушувалися й інші питання, зокрема, питання економічного розвитку України, запровадження ринкових відносин, соціальних заходів, які забезпечать умови підвищення цін, шахтарським страйканням, які стримують роботу металургів. В останній частині, єдиному в країні, що

випускає всі для рухомого задільного складу, Голова Ради Міністрів цікавився поточними проблемами, причинами трудових перешкоджань виробничим. Він також віддавав робітнику Ідалію, у Дніпропетровську В. П. Фомин зустрівся з керівниками металургійного підприємства, лідерами профспілкових організацій, представниками трудових колективів. Обговорювались ширше коло питань, пов'язаних з розвитком металургії в республіці, вирішенням соціальних, матеріальних та побутових проблем трудівників галузі.

С. СІРКО,
С. КРАВЧЕНКО,
кор. Українфору.

ДІЯКІ ПІДПИСАЖЕННЯ ДО ПОПОВНЕННЯ ДОГОВОРУ

1. Перелісум — про назву Союзу. У тексті проекту ніде не розшифровується, що таке «Союз РСР», хоча проект названо «Договір про Союз Суверенних Республік».

Можна зрозуміти не так, що зберігається існуюча назва Союзу — «Союз Радянських Союзів Республік». А можна прочитати і як «Союз Радянських Суверенних Республік» — відповідно до назви проекту Договору.

У цьому ж підрозділі («Перше») закріплено положення, на протилежну назву Договору про «Союз Суверенних Республік», що Союз РСР — суверенна федерація демократична держава, яка створена в результаті добровільного об'єднання рівноправних республік.

Отже, замість суверенних республік, який — це правові республіки, що зовсім не одне й те ж.

І далі, Союз визнається державою, а республіки мають не визначені державні влади. Себто, об'єднуються рівноправні республіки (загалом назва), а не суверенні держави, якими вони є за своїм ієрархічним і Конституційним.

Ще одна суперечність: в Преамбулі говориться, що «Суверенні держави і суверенні держави і цю вони» — вирішили на нових засадах побудувати свої відносини в Союзі РСР, а в існуючому Союзі, але на нових засадах.

Та ж сама суперечність: в Преамбулі пишуть, що «Суверенні держави і суверенні держави» суверенні республіки не визнаються, по-друге, говориться про те, що Союз, як федерація держав, «утворюється».

З огляду на все сказане можна було б документ назвати «Договір про Союз суверенних держав».

2. Другий пункт містить ряд положень, які не можуть бути предметом Союзного договору (розділ І, за винятком підрозділу «Перше»). Частина підрозділу «Сьома»: ч. III ст. I; ч. I ст. 4; ч. I ст. 11; ч. I ст. 8; ч. III ст. 19; ч. III ст. 23). Інші частини містять застереження за республіками права самостійно вирішувати ті чи інші проблеми суверенності, визначення принципів їх внутрішньої та зовнішньої політики, вибору форм власності, права на встановлення дипломатичних та інших зв'язків з іншими державами; права самостійно встановлювати податки і збори, права призначати Генерального прокурора (прокурора) республіки й законодавчим органом та ін.

Наявність таких положень в Союзному договорі зобов'язує держави-учасників вирішувати свої внутрішні проблеми з питань, не делегованих Союзом, виключно в тих засадах, які закріплені в Договорі.

Правове вирішення таких питань — предмет конституційного законодавства самих держав-учасників. І вони не повинні бути складовою частиною Союзного договору.

Тому було б, очевидно, правильним виключити дані положення з проекту, а при його доопрацюванні чітко окреслити предмет Союзного договору.

3. Промовою передбачено (стаття 1), що Союзні договори входять безпосередньо (це стосується інших союзних республік (колоній) автономії, які проголосили свій державний суверенітет і стали республіками).

Але до складу союзних республік входять й автономні республіки, автономні області і автономні округи, які, за Союзом, не вважаються учасниками Договору. Однак ч. IV ст. 12 гарантує «представництво всіх національно-територіальних утворень» у Верховній Раді Союзу РСР.

Думається, що для зняття цієї суперечності автономним республікам, автономним областям і автономним округам слід також надати статус учасника Союзного договору, але з правом додаткового голосу і з правом вирішального голосу з питань, що безпосередньо їх стосуються.

4. В проєкті, стаття 2, говориться, що громадяни республік (звернувши увагу: республіки, а не держави), які входять до Союзу РСР, є одночасно громадянинами Союзу РСР.

Новим Союзним договором передбачається утворення нового Союзного Союзу суверенних держав, у якому їх громадяни, звісно, набудуть статусу і нового громадянства, але має встановлюватися Договорами.

Отже, у проєкті слід уточнити, що Союзним договором передбачено встановлення статусу учасників Союзу РСР. І далі зазначити, що кожен громадянин держави-учасника зобов'язаний захищати Союз.

5. У статті 5 проєкту — «Розмежування повноважень у Союзі РСР» можна виділити дві основні частини: частину I — стосовно повноважень, якими учасники Договору наділяють Союз РСР, і частину II — стосовно повноважень, які Союз РСР здійснює спільно з республіками.

Насамперед щодо назви статті. Розмежування повноважень можна у фактично існуючому Союзі, а не в утвореному. Оскільки дані положення стосуються Союзу РСР, перш за все, з оглядом на новий Союз, то в ньому слід визначити повноваження, які делегуються державам-учасникам Союзу в конкретних сферах спільного відання держави-учасників. Це стосується Союзу з держав-учасників. Делегати держави-учасників повноваження і становлять повноваження Союзу РСР.

Виходячи з цього, статтю 5 можна назвати: «Повноваження Союзу РСР». В частині I ст. 5 говориться, що учасники Договору наділяють Союз «повноваженнями». Проте їх зміст свідчить, що це швидше сфера спільного відання держави-учасників у складі Союзу, а не самі повноваження.

Аналіз даної частини статті дає підстави для висновку, що з підписання такого Со-

юзного договору держави-учасники не матимуть практично ніякого відношення до цілого ряду найважливіших питань свого суспільного розвитку, зокрема, захисту власного суверенітету і територіальної цілісності, організації оборони, оголошення війни і укладення миру, керування обороною, управління підприємствами і організаціями в частині створення і виробництва озброєння та військової техніки, управління космічними дослідженнями. Усе це, за проєктом, — повноваження Союзу. Але такий підхід не є прийнятним, оскіль-

ки ніякому не хоту маювати свою точку зору, — сказав Леонід Макарович, передаючи матеріал редакції «Голосу України», — це тільки ми розуміли, пропозиції для обговорення, для дискусії.

Важливо наголосити, що наші члени думки не рідко не парламенту України на майбутній устрій Союзу і запрошуємо до розмови.

Господарю Раді Української РСР, Л. Кравчук розповідає про невідомі депутатам документи, які наводяться чинке.

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Проаналізувавши проєкт нового Союзного договору, в тому числі і невідомі депутатам принципи, на яких держави суверенні України хотіли б підписати з народними депутатами Української РСР документи щодо змісту деяких основних положень цього документа. Звичайно, викладені зауваження і пропозиції як ніхто не претендують на якісь переваги і вимоги. Навпаки, хоч і не розглядає обговорення депутатами, сподіваючись, що це сприятиме виробленню нашими співгромадянами певного загального підходу до Союзу, який би повністю відповідав інтересам України в новому Союзі.

Л. КРАВЧУК.

Держави-учасники повинні мати певні повноваження і в інших сферах їх спільного відання у складі Союзу.

У статті 5 проєкту про відношення загальносоюзної зовнішньої політики, здійснення зовнішньоекономічної діяльності в межах повноважень Союзу, управління загальносоюзними системами зв'язку та інформації, геодезії і картографії, метрології і стандартизації; гарантування державної безпеки Союзом; захист суверенітету і територіальної цілісності Союзу і т. д.

Тут, вочевидь, слід виходити з того, що коли це «совієтський Союз», то зовнішні зв'язки, управління гарантується Союзом, а не якимось іншим, зокрема державами-учасниками. Коли ж це стало Союзом, що саме делегувати держави-учасники і в якому обсязі в сферах їх держави-учасників, спільного відання у складі Союзу.

Назвавши ж положення проєкту, по суті, спрямовані на закріплення в новому Договорі всього того, що на сьогодні складає його істотну частину, без будь-яких змін.

Неконкретність і загальність положень статті 5 проєкту стосовно «координації зовнішньополітичної діяльності Союзу і республік», «координації діяльності охорони громадського порядку та боротьби із злочинністю». А саме для початку слід визначити, що саме повноваження держави-учасників делегувати Союзу у таких сферах їх спільного відання

енергетичній системі держави-учасників.

— розробка стратегічних напрямків розвитку енергетики;

— розвиток і забезпечення функціонування єдиної енергетичної системи держави-учасників;

— створення паливно-енергетичних підприємств, комплексів і т. ін. на основі спільної часткової власності держави-учасників;

— розвиток атомної енергетики.

— нагляд за об'єктами атомної енергетики;

— міжнародна співробітництво у сфері розвитку паливно-енергетичних систем; — розробка програм природоохорончання та екології. Тут могло б йти про такі повноваження:

— визначення правових основ атомної енергетики;

— організація екологічної безпеки проєктів на шляху народногосподарських об'єктів;

— визначення правових основ використання природних багатств спеціальної економічної зони континентального шельфу Союзу РСР;

— участь у створенні міжнародної системи екологічної безпеки.

Новий Союзний договір

має визначити і статус делегованих держави-учасникам Союзу РСР повноважень на їх суверенні конституційні права.

Разом з тим, у Договорі слід, очевидно, передбачити, що держави-учасники можуть і не делегувати Союзу РСР повноваження з окремих сфер спільного відання. В таких випадках можна було б робити відповідний запис у Спеціальному протоколі до Союзного договору.

У разі ж, коли в суспільному розвитку держави-учасників виникли б питання, що потребують для свого вирішення їх спільних зусиль, вони могли б додатково делегувати Союзі РСР необхідні повноваження.

І напевно, Договір повинен передбачати право держави-учасників делегувати Союзу РСР повноваження з тих чи інших питань їх суспільного відання. Але держави-учасники зобов'язані попередньо повідомити Верховну Раду Союзу РСР, яка і приймає рішення з даного питання.

З огляду на вищесказане, істотні обсяги делегованих повноважень держави-учасників могли б робитися як у Протоколі зм'їк і доповненні до Союзного договору.

7. У частині I ст. 5 записано, що учасники Договору наділяють «Союз РСР» повноваженнями. Але Союз, який наділяється повноваженнями, існує в конкретних організаційних структурах: законодавчий орган, виконавчі органи, органи суду і прокуратури. Тому доцільним було б у Договорі визначити

(Закінчення на 6-й сторічці).

РЕШКОДЖАЄ ЕКОНОМІЦІ

Як вийти з кризи

засад ново-
вважає
без якої
колку
конкуренції,
можже діяти
в ціло-
реформа стат-
в бік
приватної
зокрема,
на-
сьогодні є
нагослов
народний
— Ми має-
можже наро-
а що — ні.
мусить бути
треба вво-
громадянства,
негай-
що зна-
території
підприємств
промислового

комплексу), вводити власну грошову одиницю.

І це не примха, адже своя валюта, банківська система дадуть змогу ефективно захистити фінанси України від будь-якого втручання, — переконує депутат, — бо заходи, до яких останнім часом удається союзний уряд, є дискримінаційними щодо економіки нашої суверенної держави. В той час, як ми забезпечили в 1990 році два мільярди карбованців дефіциту (тобто виробили продукції більше, ніж одержали грошей), союзний уряд продовжує виправляти своє становище за наш рахунок, друкуючи нічим не забезпечені, «дерев'яні» карбованці. І захиститися Україна зможе лише власною валютою.

— До того ж і підвладення, яке робить прем'єр Павлов, теж вдарить по нас.

Без проблем

БЛОК НА АЕС

3 дозволу
станції
облад-
в гермо-
течу во-
структа
через
трубо-
18 міль-
орядженням
о 4 годи-
було зупи-
дефекту.

— Це суто технологічне зупинення блока, пов'язане з дефектом не основного, а допоміжного обладнання, — прокоментував факт начальник управління Південно-Західного округу Держпромнагляду СРСР А. І. Денисенко, — Ніякої «НП» не сталося, радіоактивних вики-

дів в атмосферу понад допустимі норми не було. Блок зупинено за нормальним режимом. На усунення дефекту з урахуванням підготовчих робіт потрібно буде 1,5 — 2 доби, після чого він знову вступить у роботу.

О. ПЕТРУНЬ,
кор. Укрінформ.

Що турбує

В

І СЕЛО СТРАЙКУЄ

судовою
органі, як такі,
підтверджен-
ого засідання.
Ярослава Де-
організації
підприємств
будинку
міськради.
в кримі-
Київського
осла, ви-
позбавлен-
відкладен-
вируку на
Демидаса
рти в зал
УМА.

Дводенний страйк у сільській місцевості нещодавно відбувся у відділенні № 3 радгоспу імені Фрунзе Чернігівського району. Не вийшли на роботу всі 120 працівників тепличного господарства.

24 березня після кількох днів зборів та мітингів було задоволено. ультиматум працівників радгоспу села Миколаївка Меєнського району: за бездіяльність і крутість пошлю в відставку рада трудового колективу, головного бухгалтера та головного економіста господарства.

Я був на загальних зборах меєнської глибинки. Відчува-

лися злість і рішучість присутніх, бажання висловитись. Траплялося, одночасно говорили промовці з трибуни і з залу. І про те, що асфальт, прокладений торік, провалюється, і про грубості директора радгоспу, і про відсутність лазні. Водій В. Шафаренко, звертаючись до керівництва, сказав: «За людей нас не вважаєте, головне для нас — план! Бачите, якими нужденними стали — хіба ми справді тепер люди?».

Сергій ПАВЛЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Чернігівська область.

Фотоінформація

Кришталі
на надійному
місці

В асортименті продукції, яку випускає Дніпровський металургійний комбінат імені Ф. Дзержинського у Дніпродзержинську, надійне місце займають кришталі. Завдяки високій якості популярність його у країні на манда, ніж у металу з берегів Дніпра.

Близько 50 найменш високохудожніх виробів випускає цех товарів народного вжитку. Тут, у приміщенні цеху заводського складу, щодня народжується диво, що твориться спільно з художниками, шліфувальниками, їхньою багатогранною фантазією та захопленістю.

На знімаках: майстром цеху справи називають шліфувальника Н. Руденко; дніпродзержинський кришталі.

Фото Укрінформ.

Зверніть увагу!

«Тінь ті кай ге» в перекладі з китайської — економічна реформа.

Справа в тім, що в Дніпропетровськ приїхав доцент Ляоніського педагогічного університету Сюй Лін Сень. Він читатиме студентам держуніверситету цикл лекцій про останні реформи в Китаї.

Суть економічної реформи в КНР — масове запровадження підприємств відносин. Сама ж її ідея, якщо вірити Сюй Лін Сень, виникла майже випадково...

Тринадцять років тому в провінції Анхой відбулося неймовірно спекотне літо. Посуха перетворила землю на твердий камінь. Озимі посіви не вдалося. Тоді Ван Л'ямтешний «кретар Комп'ютер» з відчай власний ризик роздав нарізку землі селянам. Аби не гуляла. Ціо зумієте, мовляв, вирости-

Виставки

ЄВРЕЙСЬКЕ СРІБЛО

Виставка під такою назвою об'єднала предметні культу єврейського народу XVIII — початку XX століть. У колекції — 50 предметів, представлених Музеєм «Ориєнтальних мистецтв» в Парижі. Це дивовижні за красою корони до тори — книги священного писання, римони — прикраси до іконостасів тори.

Як сказала старший науковий співробітник відділу фондів Т. Романовська, колекція унікальна, бо це ніколи не бачили в Україні. 39 корон тори — не було представлено в жодній експозиції. Зібрати і підготувати експонатів, скласти каталог співробітникам музею допоміг консультантами та порадами головної рабини Київської синагоги Яків Блайх.

В експозиції зібрано також книги, тканини, столове срібло, що використовувалися в культових службах. Кожна річ становить високу художню цінність.

Виставка унікальна ще й тим, що її підготували не тільки в Україні, а й в інших країнах. Якщо ж і не виставлять, то це буде не скоро. Річ у тім, що колекцію підготувало в Туркві (Фінляндія), де два місяці (липень і серпень) жителі міста мняватимуться прекрасними мистецькими речами.

Людмила БАРАНЕВИЧ,
Київ.СВІТИ,
«ПОЛІСЬКИЙ МАЯК»

Післязавтра — 1 квітня минає п'ятдесят років відтоді, як у Дубровиці Ровенської області вийшов перший номер районної газети «Поліський маяк».

Народившись у грозному 41-му, газета промисла через нелегке пістоліття вірність основним загальнолюдським цінностям. Сьогодні районка все більше прагне про діяльність місцевих Рад, прагне глибоко аникати у спадні проблеми.

Хочу сердечно поздоровити працівників редакції та читачів з піввіковим ювілеєм газети. Бажаю «Поліському маяку» світити ще яскравіше — палким і виваженим споном освітлювати шлях у завтра, утверджуючи принципи правової держави, ринкової економіки, соціальної справедливості.

Олександр КОСТЮК,
народний депутат УРСР
по 337 Дубровицькому
виборчому округу.

«ТІНЬ ТІ КАЙ»

ти, те й ваше буде. Рятуйтеся, коротше, від голоду, як можете.

Працелюства китайцям не позичати. Сім'ями длубали, розпушували грунт, ледь не під кожну наслідну руками розгортати ямки. Праця не пропадала марно: в кінці листопада випав нарізні рісний дощ. І наступного року несподівано вродив небачений досі тут урожаї. От і задухали китайські керівники та вчені: чому? Відповідь була нехитрою: люди робили для себе, не шкодували сил, терпіння...

З тих пір в країні перейшли на груповий, бригадний, частково й сімейний підхід.

Лунали, правда, голоси, наче це відродження капіталізму. Особливо була тривоги сільська бюрократія. «Але Ден Сяопін», — сказав Сюй Лін Сень, — рішуче став на-

бік підприємчої системи, й опір припинився». Більше того, підприємці почали масово запроваджувати й у промисловості.

Там скасували колективне керівництво. За виробництво тепер відповідає тільки директор, який, працюючи на підприємстві в державі, підписує контракт: він, тобто директор, має забезпечити річний прибуток, приміром, два мільйони юаней. Начальник цеху — на підприємстві в директора, бригади, дільниці — в начальника цеху. Укладаються, ясна річ, домовленості на поставку, інші забезпечення, обговорюються розміри відрахувань, решта — діло підприємств колективів і керівників.

Одержали не два, а три мільйони — «лишнього» держава нічого не бере, розпоряджаються ним самі виробники.

Для оплати, чи удосконалення, для соціального. В усякому разі з того, що за-

За десятиріччя реформи Сюй Лін Сень робив, валом нового продукту селення, нарешті у всілякі виробництва й у вої владі, по-ся.

Який ще і аргумент на мічній реформи.

Гість такої вільної економіки у Китаї поки чотирнадцять міст, де такоробити економіку. Це означає

Факт і коментар

БРОНЕТРАНСПОРТЕР
НА УСЯКИЙ ВИПАДОК?

На подвір'ї Вілозерського райвідділу міліції стоїть грізний бронетранспортер. Жителі селища вже кілька місяців з острахом поглядають і ламають голови: навіщо він міліції? Може, застосовувати у боротьбі із самогонярством, квартирними крадіжками чи тіншовою економікою?

З таким запитанням звернувся до В. Сіропула, заступника начальника РВВС.

Бронетранспортер плануємо використовувати для цільових заходів, — пояснив він. — Зокрема, для перехоплення втікачів з військових частин, затримки озброєних злочинців, а також для захисту наших працівників.

— Невже на Херсонщині стільки злочинців й дезертирів?

— Ні, поки що БТР жодного разу не вніздив на операцію. Та береженого Бог береже. Всі чомусь цікавляться цією «новинкою». Он в іншому кінці області — в Ка-

лаичку — керівник місцевої міліції змушений був пояснювати через газету, чому бронемашини «прогулюються» вулицями райцентру. Звичайно, міліція потребує допомоги. Тривалий час вона була в ролі прохача. Тепер суспільство до неї щедріше. Але мені здається, що білозерські правоохоронці не найкращим чином розпоряджаються коштами, які їм виділяють господарства й підприємства району.

Приміром, не завжди вистачає бензину для виїзду працівників міліції на виклики, в інших службових справах. Бронетранспортер купили майже за десять тисяч карбованців. От і порахуйте, скільки кілометрів можна було б подолати, якщо за ці кошти придбали паливо. А так — гарячі точки залишаються гарячими.

Іван КАЛИНИЧЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Херсонська область.

КРОСВОРД «ЗА

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Неживе, а говорить більше всіх, хоч не має ні голови, ні рота. 7. Все життя одне одиного обганяють, а антагоністи на мову. 8. За пісом-пісом синійний огонь горить. 11. Стоять ноні на припі, не п'ють, не їдять, а все сісти стоять. 12. Велика подуша, а в ній сімлі налічені. 13. Без морення і без нівту — сплунить цілому світу. 14. Перн, перн — не доперешся, пусти на воду — то й розпливється. 17. Восени не в'яне, а взимку не вмирає. 20. Сидить дід над водою з червоною бородою, хто йде — на минає, за борідку ушпила. 21. Летів дід, сіл на цвіт, волосини розгортає, солене шугає. 22. Саред лісу лісу шмат заліза пекить: ні вліт, ні взят, ні на віз поїхати. 24. Розуму нема, а хитра. 29. Без руи, без ніг, а підперезаний. 31. Що то за гість, що тини іста? 32. Ні мовля, ні стопля, ні маляр, ні тесляр, а найкращий у салі робітник. 33. Посягнеш — дослігаш, оглянешся — не побачиш. 34. У нас зимою білим цвітом сад зацвів, нечаше літом. 35. Кожен мене ісповняє, та мало хто мене знає.

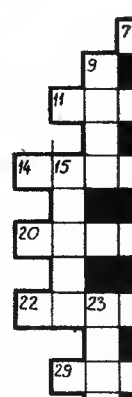
ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. В сіноносі нагуляв, ізгугуляв та й сховався. 2. Лугами гуляє — а йому шпару носа астропле. 3. Що з торбики тягнуть, а з чашечки п'ють? 4. Хазу іста, сналою ходить та й суетні діти зодить. 6. Вдень ян оброч, вночі ян вузь, хто алдає — буда мій муж. 9. Сірні, та не воян,

довговухий, та на заєць, з нопитам, та на мін. 10. У тиші замикає, на вітри оминає, я махає віи рунами, йдуть до нього з ілумами. 15. Без жил, без сугає, а на ноги я встав. 16. Насналоєсь, названалоєсь, під припіном завалялоєсь. 18. Булава, а в рот піве. 19. В болоті плаче, а з болота на випази. 23. Росте, дубіє — ходити на аміс. 25. Йде слідом за тобою, етійай — не втечеш, доганяй — не доженеш. 26. Прійшла біда — теча вода. 27. Яний остріє нагне, що він одже. 28. Без ноєл, а росте. 30. Яну річку можна паролити. 32. Маленький горбатенький все поле перерив.

Силала
Гапика КОВИЛЯНСКА.ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДА,
НАДРУКОВАНОГО 23 БЕРЕЗНЯ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Година. 4. Борзов. 8. Головин. 10. Арагон. 11. Яструб. 12. Рем. 14. Дірова. 15. Аполлон. 16. Мат. 17. Нопа. 18. Атос. 21. Ярд. 24. Ноджол. 25. Омсамит. 26. Аір. 28. Абетна. 30. Шурат. 31. Антан. 32. Антена. 33. Фунду.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Галайда. 2. Душанбе. 3. Амон. 4. Бая. 5. Щобро. 6. Вербена. 7. Доре. 8. Головопомпа. 9. Ясногорська. 12. «Рамана». 13. Матадор. 19. «Ураїна». 20. Адрасат. 22. Смаргад. 23. Ататори. 27. Ікан. 29. Анна. 30. Штуп.

Увага базовим галузям

НА ЧЕСНОМУ СЛОВІ

Металургійні підприємства України на 90, якщо не більше, відсотків старі і зношені, тривається їх наживання, на чесному слові.

Рішення союзного уряду про додаткове оподаткування п'ять відсотків з виручених коштів від продажу продукції та 20 відсотків амортизаційних відрахувань у так званій позабюджетній формі стабілізації економіки — взагалі зробило металургію металомані, 45 відсотками відрахувань з продукції, як обіцяли, не обіцяли, і знову та сама ситуація, коли із заробленого на підприємствах залишається копійка. А на металургійні компанії далеко не розглядається.

Генеральний директор «Кривбассталь» П. Костинський повідомляє: «Уже у вересні немає коштів, щоб готувати

нові горизонти для вивантаження руди». Діючи вкритістю, через два-три роки. А потім що? Закривати підприємства зупинити металургію? Ні, і руду просто відне буде плавити. Вже сьогодні в металургії падають заробітки, а завтра базисом з них не буде роботи. Загрозоне звільнення».

Найстрашніше, що металургія не бачить перспектив.

Старий механізм зв'язків ринку, нового ще немає. Нинішню в часи парадоксу — звинувачують директори дніпропетровського «Вторчермету» П. Загора. Адже неперформанс розуміється «рик конів» аметити: хто з кого більше здере, хто заломить вищу ціну. Часом, коли не маєш можливості «віддавати»

якимось дефіцитом, «за стіл переговорів» і не сиди... Хто ж у країні править бал?

Про ці та інші проблеми галузі йшлося у вчорашній зустрічі голови українського уряду Вітольда Фоміна з металургіями Дніпропетровська. І учасники наполягли на скасуванні адміністративних державних, наголошували на те, щоб не менше половини, принаймні, заробленої валюти залишалося на підприємствах. Вони вимагають за необхідне створити в республіці єдиний галузевий орган, здатний координувати всі явки й захищати економічні та соціальні інтереси робітників.

Микола
НЕЗНЮРЕНКО,
засновник кореспондент
«Голосу України».
Дніпропетровськ.

Фото
Володимира
ГОВОРУХИ.

СВІТОВНИЙ досвід по-нашому, що від рівня розвитку машинобудування галузі залежать явки інших народногосподарських комплексів. Сьогодні технологія машинобудування на Україні значно відстає від рівня передових країн світу. Навіть не буде перебільшенням, коли скажемо, що вона знаходиться у кризовому стані. Щоб вивести технологію українського машинобудування із кризи, треба розв'язати цілий комплекс складних проблем — від науково-дослідних розробок до реконструкції машинобудівних підприємств. Звичайно, для цього потрібні й кошти, і час.

Щоб удосконалити технологію виробництва, західні інформати йдуть на великі витрати. Знають: не вкладає гроші сьогодні, завтра втрачатиме. Так, наприклад, американська фірма «Дженерал моторс» у 1984 — 1988 роках на розробку і впровадження нової технології витратила понад 40 мільярдів доларів. Великої гроші вкладає в розвиток технології відома фірма «Бойс».

Наукові розробки цих двох фірм лягли в основу створення відповідних міжнародних стандартів під назвою «Протоколи МАР/ТОР». Стандарти обумовлюють правила створення локальних мереж електронних обчислювальних машин (ЕОМ), за допомогою яких здійснюється автоматичне управління технологічними процесом виготовлення продукції, в тому ж разі управління локальних мереж ЕОМ для автоматизації інженерної, адміністративної та інших видів управлінської діяльності.

Ці протоколи (стандарти) використовуються практично всіма інтернаціональними країнами світу. На жаль, в Україні. А щоб інтегруватися у світову економіку, ми маємо піти цим уже протореним шляхом.

Треба сказати, що протоколи постійно вдосконалюються. Тому остаточного варіанту

поки що немає. Це досить-таки складна робота, яка триватиме кілька років. На базі цих протоколів створюються повністю автоматизовані підприємства. Автоматизуються всі рівні: виконавчі органи (застави, роботи тощо), робочі місця, дільниці (лінії) цехів, цехи, підприємства.

Для виконання робіт доцільно створити республіканські міжгалузеві творчі колективи. Організувати такі творчі колективи, фінансувати їх, здійснювати наукове, методичне й технічне керівництво ними може спеціально створена при уряді Республіканська координаційна

1 промисловий потенціал у нас достатній. Головне — не гаяти часу.

Володимир ПРИСАДА, завідувач технічних наук, голови убірно-науково-виробничого центру «Інтергал».

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Пропозиції автора щодо порушених проблем розглянуто на кількох анкетних інстанціях. Вони дали оцінку. Ось анкетні в деяких документах:

«Комісія вважає за можливе реалізацію запропонованої програми на території України».

В. СВІТХОВ, голова Комісії Верховної Ради УРСР з питань розвитку базових галузей промисловості.

«Важливо в доцільно включити не конкурсним умовам програму як можливу складову частину національної програми комп'ютеризації».

І. КУХОВЕРСЬКИЙ, голова Комісії Верховної Ради УРСР з питань народної освіти і науки.

«Важливо перспективному і з економічної точки зору анкетною для Києва діяльність центру «Інтергал» по створенню адекватного СРСР».

М. ПОГРЕБІНЬСЬКИЙ, заступник голови постійної Комісії з економічної реформи, підприємництва та самоврядування Київської ради.

1 сістине. 31 січня в республіканській пресі Рада Міністрів УРСР оголосила конкурс проєктів пропозицій до виконання науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт у рамках республіканських науково-технічних програм. Є серед них і такі теми: «Організувати програму створення й освоєння серійного випуску проєктних технічних і програмних засобів на базі протоколу МАР/ТОР для комплексної автоматизації машинобудівних. Отже, проблема актуальна».

Читач порушує проблему

ЧЕЛОВЕК БЕЗ ЛЮДЕЙ

Які шляхи розвитку машинобудування республіки?

ства в цілому. Згідно протоколу МАР/ТОР на конкурсному рівні створюються з'єднані між собою локальні мережі ЕОМ, які управляють процесами роботи.

Що зроблено, щоб зрушити з місця проблему? З ініціативи фізична Києва створено відповідну українську програму з комплексної автоматизації виробництва на базі протоколів МАР/ТОР. Передбачається розробити і впровадити в серіальне виробництво локальні та глобальні мережі ЕОМ, уніфіковані системи з числовими програмними управліннями, логіко-дослідними комп'ютерами, засоби передачі й перетворення інформації на базі коду Фібоначі. Загальна вартість цих робіт — 162 мільярди карбованців. Ці кошти мають бути розподілені між підприємствами, що виконують програму повністю, коштів треба набагато більше. Тому необхідно мати фонд розвитку українського машинобудування.

Важливо залучити іноземний капітал і спеціалістів через спільне підприємство. Нашим внеском у таке СП може бути ділянка землі, передані підписання цієї, пільгове оподаткування. Заарубіжних партнерів — кошти, сучасна технологія машин, у тому ж разі, на базі світових стандартів тощо.

Також треба негайно розробити технічні і програмні засоби, необхідні для створення відповідної технології; і впровадити ці розробки в серіальне виробництво, підготувати підприємства до реконструкції.

Що це в підсумку дасть? Як свідчать зарубіжний досвід, ці реконструкції дасть можливість підвищити продуктивність праці на машиннобудівних підприємствах у три-п'ять разів, знизити, а то і втричі поліпшити якість продукції. Це буде також важливим кроком на шляху створення безлюдних технологій. Чи справиться Україна з такою проблемою? Науковий

МЕБЛІВ БУДЕ БІЛЬШЕ

чиманним та зарубіжним зразкам, але й аналізувати нові можливості для безвідходного виробництва, розширення асортименту випуску предметів широкого асортименту.

Тривають будівельно-монтажні роботи й на спорудженні цеху по випуску меблів ма-

лих форм (уточнює для близьких та під радіотехніки) на Доміанському лісокомбінаті. Його проєктна потужність — 700 тисяч карбованців гостродетальної продукції на рік.

Із заведенням нового виробничого підприємства в дію на підприємстві буде майже пов-

ністю вирішене питання максимального використання відходів лісового виробництва. Виготовлення із тирих пилки поринаються лісокомбінатом, який даватимуть із Перечинського лісокомбінату.

Сергій ВАСНІЛЕНКО, Хустський район Зарпартської області.

Новий виробничий підрозділ — цех, у якому виготовлятимуть експериментальні набірні та товарні масового попиту, — розпочав діяти нещодавно на Хустському лісокомбінаті. Тут встановлено сучасні технологічні лінії, на яких можна не тільки виготовляти зразки меблевої гарнітури, що не поступаються перед кращими віт-

«Я ПИЛЬНО СТЕЖУ ЗА ПОДІЯМИ НА УКРАЇНІ»

Співрозмовник кореспондента «Голосу України» Володимира САВЦОВА — Генеральний консул Федеративної Республіки Німеччини в Києві Хейнке Граф фон БАССЕВІЦ.

— Верховка Рада УРСР, вирішуючи на Декларацію про державний суверенітет, а я, свою чергу, згідно з результатами недавнього референдуму дістала конституційних засад, проводити курс на досягнення Україною повного суверенітету, на те, щоб наша республіка як член ООН зайняла чільне місце в загальноєвропейському догоді. Як ставлення Німеччини до цієї позиції?

[illegible]

У Західній Європі пильно
тежать і зв дискусією щодо
будування Союзино до
овору. Я перекоаний, що
ромадська думка на конти-
ненті багато в чому склада-
ється відповідно до того,
який вигляд матиме цей до-
вір. Європа не хоче кордо-
ліз на континенті, але вона
розуміє: поки що існують і
діють старі жорсткі форми

виршення проблем як у вашій, так і в деяких інших країнах. Процес налагоджування «європейського мирного порядку» — досить довгий.

— Якимим ав, пане генеральний консул, бачите перспектив двосторонніх німецько-українських зв'язків?

— У цих відносинах ідентифікація коренів. Якщо говорити про економічне співробітництво, то тут можна згадати про два корені: усталені зв'язки України як з колишньою НДР, так і з «старою» ФРН. Для обидвох Німеччин дуже важливо почеркнути з них обидві сили для співробітництва в майбутньому. Плюс до цього, сказавши, що «грати ті економічні можливості, які існували на заході моєї країни. Хочу підкреслити, що німецькі фірми надзвичайно зацікавлені у розбудові зв'язків з Україною, тому тамтешні ділові кола постійно цвяхують тему законодавством у галузі зовнішньоекономічних відносин, який займає Верховна Рада Української РСР».

Ще одна перспектива розвитку відносин і бачу на терені культури. На діяльності у цій галузі втрачається час, третини мого робочого часу як Генерального консула ФРН у Києві. Саме корінь культури, життя, можливість розвитку зв'язків між людьми між народами. На жаль, змушений визнати, що і Німеччині слабо знають культуру народу України. Певні резерви існують і з вашого боку. Тому в жовтні поточного року — вперше за післявоєнний час — у РСРП відбувся «Дні культури Німеччини». Радий, що пролять війни саме на Україні.

Говорять про культуру, слід розуміти під цим поняттям знання і власної історії, і історії країн-партнерів. І не думаю, що в цій галузі наші відносини починались з нуля. Ми ж як народ завжди намагались згадати й історію наших народів у двадцятому столітті. Для німців тут був похмурий період – часи фашизму. Нелегко було і доля народу України. Але тільки в тому разі, коли ми мали місце, що все це так мало місце, зможемо відбудувати й розвинути те, що існувало до воєн – тісні й плідні контакти, кльвізави-ве співробітництво. І я б сказав, що тут третій кордон, який ми відкривали, невідважкою чи внаслідок обставин, залишався живий і сильний.

Що ж до співробітництва

[illegible]

— Почку з того, що для мене було надзвичайно шкідливо й корисно ознайомитися з «Інтерв'ю», яке недавно дає «Голосу України» ваш міністр зоворонних справ, Анатолій Зелецький. Я з радістю побачив, що, на думку цивільного лана міністра, у Договорі захищено й інтереси України. Тільки тоді, коли інший договір між двома федераціями (зокрема Німеччиною і РФ) буде сформульовано, коли з'являться й інтереси складових цих федерацій.

Наскільки мені відомо, вже у березні поточного року уряд, що уклав радянсько-німецькі Договори, планували розпочати переговори з проблемами, яку ви порушуєте. Вони дійсно дуже важливі, має бути знайдено справедливі, гуманні і вирішення. Німеччина вже компенсувала матеріальні інтереси жертв фашизму в деяких інших країнах, проте радянсько-німецькі переговори стали можливими лише після подолання розколу Європи. Тепер прийшов час, коли, напевно, цю проблему можна і слід вирішувати.

— Дякуємо за бесіду

ПОТРІБЕН МІНІСТР У СПРАВАХ ЖІНОК

У Відні відбулася 35-та сесія Комісії ООН у справах жінок. У її роботі брали участь кародний депутат України, член Комісії Верховної Ради УРСР у справах жінок, охорони сім'ї, материнства й дитинства Світлана Остроушко і постійний представник УРСР у Комісії ООН Ніна Ковальська. З ними зустрівся кореспондент «Голосу України».

— Ніно Клімівно, чим на вашу думку, характерна ця сесія Комісії ООН?

— Комісія — основний координаційний орган у системі, яка займається вивченням проблем жінок. У складі комісії 45 країн-членів, серед них і Україна. Ця секція характеризує тим, що це був перший крок співробітництва країн в останньому десятиріччі ХХ століття. Основні мети секції вважала в тому, щоб привернути увагу громадськості та урядів до проблем жінок. Багато країн у такій роботі зацікавлені і беруть участь, якщо не як члени комісії, то — спонсорів та співпрацівників.

— Україна тільки тепер починає ставати повноправним членом міжнародних організацій і для всіх розв'язання жіночих проблем адекватним, актуальним. До яких? Як крім адекватності цієї міжнародний орган у майбутньому?

[illegible]

Не осталия серед них тем
участі жінок у політичному
житті. Адже, незважаючи на
високий відсоток жінок в ви-
східну освіту, в нашій країні
тільки п'ять відсотків жінок
займають керівні посади. Не-
багато краща ситуація в пі-
нічноєвропейських країнах.
Тому нам варто детально
дослідити шляхи подолан-
ня цієї проблеми. До речі, неза-
баром відбудеться міжрегі-
ональна конференція на-
дає з питань участі жінок
політичному житті на рівні
прийняття рішень. Але важ-
ко сказати, яку участь
у цьому процесі візьме Украї-

на, адже серед мікрів у
касі тільки один жіночка. У роз-
в'язці проблеми такого ти-
пу міжнародні організації
можуть давати тільки реко-
ментації, в реалізувати
конкретну політику повинна
сама країна. Тому без Комі-
сії Верховної Ради тут не
обійтись. І першим кроком
до цього стала присутність на
35-й сесії народного депутата
України Світлани Остроу-

— Світлано Вінторівно, що норвезького дав вам ви парламентарієві 35-та сесіє Ко-

місії ООН у скаржних жінках?

— Це був перший президент, коли в роботі собі брав участь народний депутат України. Для мене така робота, організована за ініціативою Міністерства законних справ, була дуже новою. Після зустрічі у Відні наші проблеми починають розглядати по-іншому, глибше розумити. Думаю, що ми, якось мірою, у своїй комісії ніби у «візанському соку» варимося. А світова думка щодо цієї проблеми має вже великий досвід. Наша перламутрова комісія повинна бути на чолі загальноєвропейського процесу в разі з іншими країнами йти цією дорогою.

Комісія розглянула пріоритетну і для нас дуже актуальну тему вразливих груп жінок: жінок-пенсіонерів, жінок-інвалідів, молодих жінок. Ще недавно молоді жінки чомусь не входили до цієї категорії, в воєнну потребують великої уваги й активного соціального захисту з боку суспільства.

— Світлано Вікторівно, яким чином можна втілити на Укрвіні програми, розроблені міжнародними жіночими організаціями?

— Комісія Верховної Ради в справах жінок працюватиме над тим, щоб підвищити роль жіноцтва в суспільному житті. Нашим жіночим організаціям треба вквітатися у світовий жіночий рух, при цьому не бути остоєм парамітських структур. Бо кожен може сказати відверто — не тільки на побутовому, а й на політичному рівні наша жінка сьогодні зазнає дискримінації.

Навсесвітня мала зустріч з делегаціями США, Швеції, Туреччини. Майже у кожній високорозвиненій державі міністр у справах жінок, нас в парламенті тільки 13 депутатів-жінок, а в Президії — жодної. Не можна не погодитись, що жіночі проблеми потребують індивідуального розгляду й розв'язання. Тому чомусь не подумати про створення в Раді Міністрів Комітету у справах жінок?

Інтерв'ю взяв
Тарас ПЕТРІВ.

Інтерв'ю взяв
Гарас ПЕТРІВ.

—Наш прес-клуб

Очима зарубіжних колег

«Опозиційні групи в Радянському Союзі від соціал-демократів до монархістів і націоналістичних партій нацистського спрямування проголосили «свещенну війну» проти Президента Горбачова і його адміністрації й закликали до їх зміни. В теперішній ситуації, коли радянське суспільство до-

сягло найвищого рівня поляризації з часів громадянської війни, референдум про майбутнє СРСР став пробною системою для двох груп: прихильників жорсткої лінії в КПРС і антикомуністичного демократичного блоку.

«Нешил геральд» (Індія).

«Якщо президент Буш хоче офіційно перебороти «в'єтнамський синдром», про що він заявив минулої п'ятниці, йому треба це зробити за допомогою широкого жесту, визнавши В'єтнам. Буш міг би розпочати з відміни торговельного ембарго, яке діє вже 15 років».

Дипломатичне визнання, крім
того простою мовою, засвідчи-
ло б не тільки, що ми пробав-
чили собі, але й противникові
в який зробив неможливе —
одержав над нами перемогу»
«Вашінгтон пост» (США).

«Більшість проєктів реконструкції Кувейту, які передбачають дизайн і будівництво, також будуть захоплені США, Англією і Францією — країнами, які послали в Затону най-

більше військовослужбовців. В очак Кувейту може здавати свій логічний, що ці три держави отримують левову частку проєктів за свої «зусилля» у справі звільнення емірату Кітінгів Іраку. Та не слід виключати з процесів реконструкції й маленькі держави третього світу, які теж хочуть брати свій участь, навіть коли їх просять.

«Бізнес твймс» (Малайзія).

ЖИТИ СТАЛО КРАЩЕ, ЖИТИ СТАЛО ВЕСЕЛІШЕ?

(Засліпчення. Початок на 1-й сторінці).

Зазирнули!

Переконалися!

Ще сумніваєтесь? Питайте: де ми оце! лори узали силі! А ми його їдає на бразил. Він сам анлав. Явраз ото і. Попозков слянкаа у Москаї сій з'їзд, зїдати лавіало холодом, одні чоловік біг лозагорати, а тут, на тобі, отаким атмосферний курйоз.

Чи, може, як сумніваєтесь, що німь ото ніюха тіпінх бензин А-76 і білїше нікого! То снаміть: а що ж йому залишавється нюхати ке цьому заблужденню сівті Філаномі!

Або он іїнїшї німь, котрого хлопці навчили розмовляти. Що тут неймєсєрїного! Аби ми вам ще розсєвєлєк, аким саме слєвєм і вєразам вєнї його нємєчлїнї — ото булє б справдї інтерєсно.

Ну, музїку, що кєвалєх сок, ан її самї не раз слухали, прєсто телєр спрїтїні коопєратєрї беруть за цє нєзбєнєкї грєжї. Її знєходєтьєся, ан бєчїтє, людї, котрим цє лє кїнєвє.

А щєдє собєнї, котрим умїх чїтєтї бєз окуларїв — то і вєзєлї не дїнєвє. Купуєтьє собєну [мєнїє вєстїгїтї] щє за старїм цїнєм, забєзпєчєтьє його добрїм хєрчєм (цє вїє доведєтьєся за новїм цїнєм) — а там воно вїє вїє само собєну.

Так що ми — не жарїуємо. Не вїрїтє — зазрїть щє ї до «Куєрєнє» А тїм, хто охєчїї до жартїв, щїро радїмо: не чїтїтьє вєзєлї вєсього оцєго сїєгодї, нєчєлєтьє до лєнєдїкє. У нєвєдїлєк вєє одєно у вєє не будє лєчїтї нїєго сєбєнєчїєго.

Вїталїї ЖЄЖЄРА.

Фото Валєрїї ІНЮТІНА, Вїєслєвє ПУШКАРЬОВА.

ВАГАННЯ КАШПІРОВСЬКОГО

Мирнин ДЯТЛОВА.

Хочете — вірте, хочете — ні-

Було це восени минулого року. Зібравши своїх однокурсників і, як завжди, пішли в Голосіве на шашляки (частенько таким чином відзначаємо річницю вступу до університету). Близько п'ятої години почало сутеніти. До нашого вогнища підійшов чоловік з горбину, а нійко стирчало кілька порожніх пляшок. Ми запросили його сісти, налили чарку і пригостили ледь теплим м'ясом. Розмова розкилась, і незнайомице, побачивши це, вибрав порожні пляшки і пішла за деревами.

Ного полинялий плащ по-
малу в глибо лісу, але це чо-
мусь не здивував. До сьо-
мої наші заплиснули гроє. В
лісі раптом з глибини його
почулося потрескування
сухих гілок, ми не на март за-
кались. Пришлялей призна-
ли аніше тоді, коли він при-
сів. На йому був спортив-
ний костюм. Плаш і торбуку
він залишив у лісі. Отжиа-
вшись од несподіванки, янову
запропонували йому чарку і
запитуючи вступили в облич-
чя, чекаючи поясненй. Неа-
зайомець повільно випив,
дідстав з кишені цигарку і
поплавив під вогню.

— Звідки ви, хлопці, що за свято?

Так почалося наше справжнє знайомство. Через годину ми вже знали, що Брат (так просяк називати себе незнайомиць) живе в ділі понад десять років, йому 52. Розповів, що до 1978 року працював викладачем у Харкові, саме тоді його звинуватили в хабарництві. Довелося зникнути. До суду. Залишив дружину й сина і лише в 1985-му сповістив: їм про себе. Та там уже все змінилося.

[illegible]

— Пройдете кілометрів п'ять туди, потім звернете ліворуч — до ранку будете вдома. До себе, на жаль, запросити не може, хоча... Воювати нічого. Про вас уже все знаю. Зважте, якщо хочете, подина пізнається про...

Ми були приголомшені.
Невже таке можливе? На

віть психічно хвора людина до такого не додумастся. Затрішало біл дощем листя, вдарила блискавка. Йшли недовго. Біля одного з кушчів Брат зупинився, опустився на коліно й узявся за товсту гілку.. Куш раптом повернувся паралельно поверхні землі, і на його місці з'явився тьмяно освітлений отвір.

— Заходьте, це моя хата не бійтеся, Філософ сьогодні чергує в Лаврі, а я заступав на озері о шостій ранку Вперед.

Дерев'яні сходини спускалися метрів на три, ширини коридора не перевищувала метра. У невеличкій німнаті (2×2) не було нічого, крім десяти порожніх пляшок Земляні стіни оббиті погнітними дошками. Збоку, вземлений кіш, стояла стара гасова лампа.

[illegible]

Ветонна підлога чисто вимита ганею. Двері в іншу кімнату оббиті дерматином. Брали видивлено відчинив Іх, а за йшов і клацнув вимикачем. Ми здогадалися, що ця кімната і є його квартиру. Двері в яку підлогу покривав старий дерев'яний килим. В кутках стояли два залізні ліжка на. Поміж них у старій сиротинській шафі — акуратні складені книги й посуд, на стелі — радіоприймач «Россія». В біжничку праворуч стояла на невеличкій тумбі тумба електронліта, а в її лозі під тумбою вмонтовані кілька розеток. Шнури яких тяглися під килимом до шафи. Поруч — два стільці. Стіни кімнати також покривали глизети.

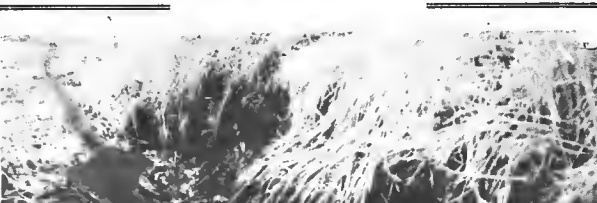
Господар запросив сісти
запитав: «Наву? Чай?». Вві-
кнув електроплиту. Відчинив
дверцята шафи, дістав ча-
ник і поставив його на пли-
ту. Сів на стілець і подивив-
ся на нас: «Ну як? Нам
Філософом вистачає, хо-
чі інші давно вже телевізо-
ри придбали й являть на робо-

Він підвівся, знову підійшов до шафи і взяв велику книгу в шкіряній палітурці: Цій Біблії більш як 300 років, це єдина наша цінність.

Ми розділялися йоскарб, як почувся телефонний дзвінок. Не повірив своїм аухам, коли Брат

ЦЯ ДЕРЖАВА НЕ ЗАРЕЄСТРОВАНА В ЖОДИМУ ДОВІДНИКУ, ВОНА НЕ МАЄ СТАПНХ КОРДОНІВ І НАЗВН, ХОЧА ПІ ЖИТЕЛІ ЗНАЮТЬ ТІСЯЧІ ІМ'ЯН, НОЖНОГО ДІД ВОНН БАЧАТЬ ЦНХ УБОГНХ ЛЮДЕЯ У ПІДЗЕМНИХ ПЕРЕХОДАХ І МЕТРО, НА МІСЬКИХ СМІТНИКАХ І БІЛЯ ВХОДІВ У ГОТЕЛІ, В ТРОЛЕЙБУСАХ І НА БОНЗАЛАХ. ХТОСЬ КИДАЄ В ІХНІ НАПЕЛЮХН ДРІБНУ МОНЕ.

ТУ...
БОМЖ – ЦЕ ЙХНЕ ЖИТЛО, І ЙХНЯ ІМА, БОМЖ – ЦЕ ЙХНЯ РАДІСТЬ І ЙХНЕ ГОРЕ,
БОМЖ – ЦЕ ЙХНЯ РАЙСЬКА ІСТІЯ І ЙХНЯ РЕЛІГІЯ, ЦЕ ЗНАЮТЬ ВСІ. АЛЕ ДУЖЕ МАЛО ХТО
ЗНАЄ, ЧОМУ В ПЕЧАРАХ ІСТАВІ В НАПОТАЄМИЩИНХ РОГО НУТНАХ, В ГОЛОСПІСЬОМУ ЛІСІ,
НАД ЗЕМЛЕЮ, В ВОЛДИНИХ ПЕЧАРАХ НІВЕО-ПЕЧЕРСЬКОГО МОНАСТІРЯ І В ДОТАХ ЛІСІ
ОБОРОНИ НІВЕО РІВНІВ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ІСНУЄ ЦІЛА ДЕРЖАВА БОМЖІВ – «ГОЛОСПІ-
СЬКЕ БРАТСТВО».

дійшоа до тумби, відчинив
дверцята, вийняв телефон-
трубку і чітко вимовив: «Ні-
чого». Потім, по паузі, кіля-
ка разів голосно повторив
«так» і «ні», «буду», «допо-
можу» і поніав трубку в
місце.

— Лінія зв'язку зберігаєся ще з війни, лише трохи пошкодили. Зараз це основний засіб передачі інформації. В його ходимо не часто, а от інформацію про те, що трапилось за день серйозно, го на твої дільниці, повинні передавати в штаб. Там завжди знаходиться представник Радн Братства і недалеко живе його засновник ім'я його назвати не можу. Людина він непогана, твердо мисляча. Без нього тут і року ми не прожили б. По-ресварилися б.

На плиті зашпиль чайник
Брат запарив чай і розіклав
стіл, якого ми раніше не по-
мічали. Він був притулений
до стіни. Брат налив чаю.
Знову задзвонив телефон.
Цього разу розмова затяг-
лася хвилини на десять. Господар
розмовляв, судячи
усього, із своїм начальником
по ієрархії Братства. Гово-
рили про шнур, водили по-
пи, цеглу. В кінці розмови
Брат сказав: «Постараюсь».

— Рік тому в західному крилі восьмої галереї налетіли на якийсь див...

приміщення — думали, і там склад з війни. Коли при чистили прохід і розгребли землю, побачили труну. Відразу залишили все. А де через тиждень гому хтось так вивірив ту труну. Кажуть, знайшов старовинні срібні столові прибори й ікони з малярства. Забрав, скільки

змів, і зник. Коли ми почали копати далі, знайшли ще одну кімнату, але вона затоплена. Тому хочемо спершу відвести воду і привести до порядку першу кімнату. Такий коридор доведеться мурувати, бо дуже небезпечний.

У божки, в основному, потрапляють люди, котрі зазнали кривди в житті. Це я вирішує їх долю надалі, це я вихарактерю формує. Одні вирішують боротися з неправдою, інші — мстяться усім.

У статуті Братства записано: «Допоможи кривдженому, виклуй хворого й нагрудий голодного». З початку існує членів у цих зовнішніх закладах, знайшли притулок дорослі й діти, в основному зирокотні, котрі втягують з дитинства в густі темні ліси, просто за густими лісами й замерзав на вокзалі чи в підземному переході, не помінявши міліцію члени Братства допомагають знайти батьків.

У праймі роки існування цієї країни босмі збиралися пляжі й шукали провіанту на смітниках і звалищах. Красти зборознено, грабувати — тим більше. Років шість тому почали розводити і відгодовувати свиней. Знайшли великий ДЗОТ і купили декількох поросят. Охочих дивляться їх знайшлося чимало. Була проблема з опаленням, але з підведенням електричності більшість трудющів зникла.

Старі печі-буржуйки вико-
ристовують тепер дуже рід-
ко. Воду добувають з під-
земних джерел, яких в ці-
місцях багато. Система
фоніонного зв'язу залиш-
ається з війни, хоча відновлюва-
ли її досить довго. Церковні
проблеми розв'язали лише
кілька років тому, коли в
Україні почалися міжконфе-
сійні чвари. Тоді з'явився
священик. Влаштували невели-
чку церкву, щось на зраз-
ок печерних у Лаврі. Тепер
щодо цієї, хто хоче, може ту-
ди піти і помолитися чи спі-
вати. *gryny*

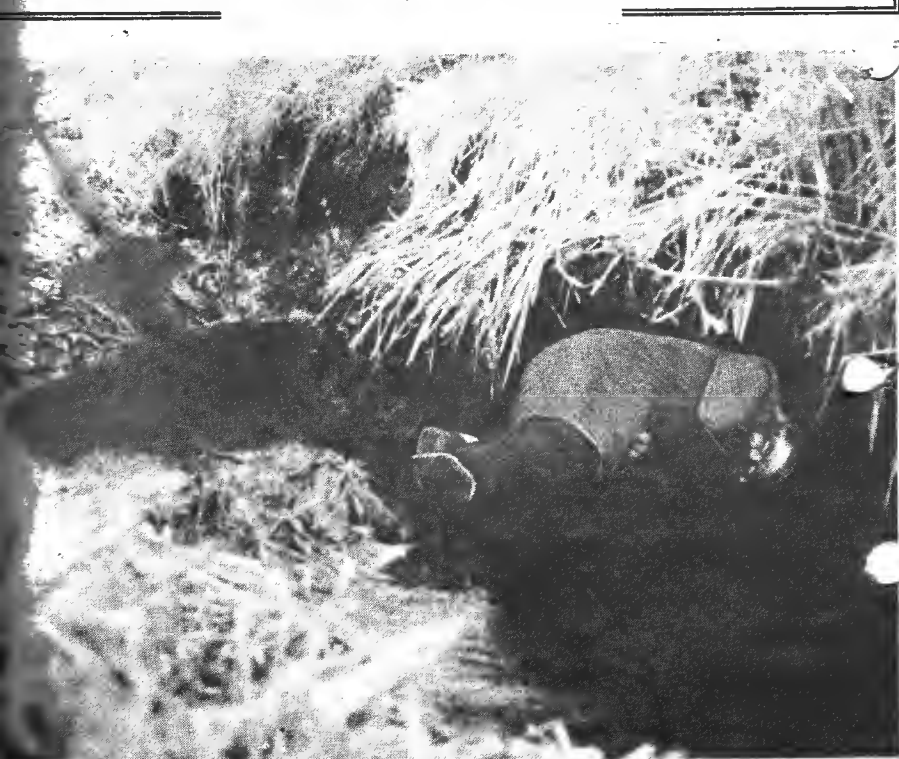
Про безпеку Братства за-
мислюся лише рідні члени
ри і не мають нічого бачи-
во вжити певних заходів.
1986 році знаходилися в одному
з коридорів п'ятої галере-
да групи невідомих людей
почали стелжити за виходами
цього кварталу. З'ясувалося,
що якість мафіозна група х-
вада тут свої дніття. Тоді
довелося зв'язати цілу лан-
ку виходів. Саме в той час
Рада Братства й вирішила
внести постійні нічні чергу-
вання. Головні чотири вихо-
ди вночі повинні бути під
адекватними, в штабі че-
калобамерами, в штабі че-
калоба камерами, в штабі че-
калоба камерами. Решта
виходів контролюється в

шостої вечора до шостої ранку, залежно від пори року. На підходах до виходів встановлені певні прилади, дитини до яких подає сигнал житло найбільшого члену Братства і двох його сусідів. Якщо небезпека серйозна — вхід негайно блокується і знищується взагалі. В райнах, де переміщення людей на поверхні має' стабільний характер, створені стаціонарні пункти догляду.

Голосіївського лісу, «країни бомжів»

ЦЯ ДЕРЖАВА НЕ ЗАРЕЄСТРОВАНА В ЖОДНОМУ ДОВІДНИКУ. ВОНА НЕ МАЄ СТАЛНИХ НОРДОВІ НАЗВИ, ХОЧА ЇЇ ЖИТЕЛІВ ЗНАЮТЬ ТІСЯЧІ ІМЕНА. КОЖНОГО ДНЯ ВОНИ БАЧАТЬ ЦІХ УБОГІХ ЛЮДЕЙ У ПІДЗЕМНИХ ПЕРЕХОДАХ І МЕТРО, НА МІСНИХ СМІТНИКАХ І БІЛЯ ВХОДІВ У ТРОЛЕЙБУСАХ І НА ВОЗЗАЛАХ. ХТОСЬ ІНДАЄ В ІХНІ НАПЕЛЮХИ ДРІВНУ МОНЕ.

БОМЖ — ЦЕ ЇХНЕ ЖИТЛО, І ЇХНЯ ІМЕНА, БОМЖ — ЦЕ ЇХНЯ РАДІСТЬ І ЇХНЕ ГОРЕ. ЦЕ ЇХНЯ НАЦІОНАЛЬНІСТЬ І ЇХНЯ РЕЛІГІЯ. ЦЕ ЗНАЮТЬ ВСІ. АЛЕ ДУЖЕ МАЛО ХТО ЗНАЄ, ЩО В ГЛИБИНІХ МІСТА, В НАЙПОДАЄМНІШИХ ЙОГО КУТАХ, В ГОЛОСІЄВСЬКОМУ ЛІСІ, ВОНИ ІНШЕ РОНІВ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ІСНУЄ ЦІЛА ДЕРЖАВА БОМЖІВ — «ГОЛОСІЄВСЬКЕ БРАТСТВО».

до тумбн, відчинив телефон. Він сказав: «Ні, Потім, по паузі, ніл-лалі голосно повторив «я», «буду», «допо-» і понадав трубку на

ліній зв'язку зберегла-е з війни, лише трохи-ли. Зараз це основ-асіб передачі інформ-гості ходимо не часто, інформацію про те, що-ся за день серйозно-тій дільниці, повинні-вати в штаб. Там за-находиться представ-Рада Братства і недале-ого засновник —ого назвати не можу. він непогана, твере-сяча. Без нього тут-и не прокили б. Пе-рилася б.

ліній захищів чайник, заварив чай і розклав-ого ми раніше не по-и. Він був притулений-іні. Брат налив чай, у задзвонив телефо-о разу розмова затяг-ли на десять. Госпо-розмовляв, судячи а-о, зі своїм начальником-архіві Братства. Гово-ро шіру, водяни пом-еглу. В кінці розмови-казав: «Постараюся»,-оклав трубку.

Рік тому в західному-осьмої галереї наші-ли на якесь дивне-чення — думали, що-склад з війни. Коли про-хід і розгребли-побачили труну. Від-залишили все. А десь-пеші тому хтось таки від-ту труну. Кажуть, зна-старовинні срібні сто-прибори й ікони з мо-ри. Забрав, скільки

зміг, і зник. Коли ми почали копати далі, знайшли ще одну кімнату, але вона затоплена. Тому хочемо спершу відвести воду і привести до порядку першу кімнату. Та й коридор доведеться мурувати, бо дуже небезпечний.

РОЗПОВІДЬ БРАТА

У бомжів, в основному, потрапляють люди, котрі зазнали кривди в житті. Це й вирішує їх долю надалі, це й характер формус. Одні вирішують боротися з неправдою, інші — мститися усім. У статуті Братства записано: «Допоможи скривдженому, викуй хворого й нагодуй голодного». З початку сьмдесятих у цих сховищах знайшли притулок дорослі й діти, в основному сироти, котрі втікають з дитячих будинків. Тим, хто просто загубився й замерзав на вокзалі чи в підземному переході, не помічений міліцією, члени Братства допомагають знайти батьків.

У перші роки існування цієї країни бомжі збирали пляшки й шукали провіант на смітниках і аваліщах. Красти заборонено, грабувати — тим більше. Років шість тому почали розводити і відгодовувати свиней. Знайшли великий ДЗОТ і купили десяток поросят. Охочих доглядати їх знайшлося чимало. Була проблема з опаленням, але з підведенням електролінії більшість труднощів зникла.

Старі печі-буржуйки використовуємо тепер дуже рідко. Воду добуваємо з підземних джерел, яких в цих місцях багато. Система фінного зв'язку залишилась ще з війни, хоча відновлювали її досить довго. Церковні проблеми розв'язали лише кілька років тому, коли на Україні почалися міжконфесійні чваря. Тоді з'явився і священник. Влаштували невеличку церкву, щось на зразок печерних у Лаврі. Тепер щонеділі, хто хоче, може туди піти і помолитися чи сповідати гріхи.

Про безпеку Братство замислилося лише років чотирьох тому, хоча й до цього було вжито певних заходів. У 1986 році знайшли в одному з коридорів п'ятої галереї два трупи невідомої людини, почали стежити за виходами цього кварталу. З'ясувалося, що якась мафіозна група ховала тут свої діяння. Тоді довелось зняти цілу ланку виходів. Саме в той час Рада Братства й вирішила ввести постійне нічне чергування. Головні чотири виходи контролюються чотирма відеокерами, в штабі щодобово біля телевізора анаходиться черговий. Решта виходів контролюється від шостої вечора до шостої ранку, залежно від пори року. На підходах до виходів встановлені певні прилади, доки до яких подає сигнал у житло найближчого члена Братства і двох його сусідів. Якщо небезпека серйозна — вихід негайно блокується або знищується взагалі. В районах, де переміщення людей на поверхні має сталний характер, створені стаціонарні пункти догляду.

Сьогодні ситуація досить складна. Збільшилася кількість банд і злочинців-одинаків, частина з яких знає, що у повоєнні роки тут, у буніерах ліній оборони, знаходили притулок грабіжники і злодії, що тут була зброя. Тому й рушила вся ця нечисть до нас. Почалася справжня боротьба за знайдені ДОТ і ДОТ. Інколи лунають постріли. Абсолютно все ми, звичайно, контролювати не можемо, тому частина сховищ вже зайнята і використовується людьми нечистими, хоча, як мені відомо, ці сховища лоналізовані і відрізані від інших завалами. Одного разу й нам довелось постріляти, аби «гості» зрозуміли, що сюди не можна. Непокій, що нерідко в сховища потрапляють діти й інколи губляться в лабіринтах. Молодших просто виводимо, а старших доводиться і залишувати. Одна жіночка вирішила влаштувати в одному з бункерів погріб. Залишили записку з подякою за провіант — і з того часу її не видно.

Два роки тому Рада вирішила відіслати частину сімейства до інших міст. В Голосіївському Братстві залишилося не більше 50 чоловік. Спробуємо до весни вивести все майно, заблокувати більшість виходів і виїхати. Можливо, колись розповімо людям про себе. Під Києвом, напевно, залишимо кілька людей, щоб давати притулок бідним — кажуть, зима буде холодною.

ДОДОМУ

О п'ятій Братові треба було вирушати. Під час нашої розмови його ще кілька разів турбували по телефону, просили прийти на пункт раніше. Ми знову вирушили довгими коридорами, на одному з виходів він нас випустив. Прощаючись, попросив мовчати і обіцяв зайти в гості.

У КІНЦІ СІЧНЯ

На Старий Новий рік жодному з нас прийшли листівки з вітаннями, а через кілька днів завітав Брат. Розповів, що восени ще стався інцидент, який змусив залишити їхню Атлантиду. Однієї листопадової ночі були здійснені три одночасні напади на наземні пункти нагляду. Поранено двох членів Братства. Негайна евакуація відбулася через два дні. До сьогодні вивезено все майно. В Голосіїві залишилося кілька чоловік у двох найнебезпечніших землянках. Отже, «країна бомжів» живе. Розмова тривала не більше п'яти хвилин — Брата на вулиці чекала машина. Пообіцявши написати, він пішов.

З розповіді очевидців, котрі побажали залишитися «якогніто», записав Андрій БОЄЧКО.

P. S.
НЕЩОДАВНО
МИ СПРОБУВАЛИ
ЗНАЙТИ ТЕ
МІСЦЕ, ДЕ
КОЛИСЬ ПРОВЕЛИ
НІЧ. МАРНО.
БРАТ СКАЗАВ-
ТАКИ ПРАВДУ.
У ГОЛОСІЄВІ ВЖЕ
НІКОГО НЕМАЄ,
ШУКАТИ ТАМ
АТЛАНТИДУ
НЕ ВАРТО — ЦЕ
НЕБЕЗПЕЧНО.
ХОЧЕТЬСЯ НА
ЗАКІНЧЕННЯ
ЛИШЕ
ПОПРОХАТИ
ВСІХ: ПОДАВАЙТЕ
БІДНИМ. БО
БІЛЬШІСТЬ З
НИХ — НЕЩАСНІ,
АЛЕ ДОБРІ ЛЮДИ.

Від редакції. Оскільки ми не змогли перевірити наведені фанти, відповідальності за їх достовірність на себе не беремо.

ПРАЦІВНИКИ
ПРАВО-
ОХОРОННИХ
ОРГАНІВ
НЕ МАЮТЬ ПРАВА
ЗАТРИМАТИ
БРОДЯГУ, ЯКИЙ
ЗБИРАЄ
ПОРОЖНІ
ПЛЯШКИ
У ПОІЗДІ ЧИ
НА ВОКЗАЛІ. БО
ЗГІДНО ІЗ
ЗАКОНОМ ТАКІ
ОСОБИ
ВВАЖАЮТЬСЯ
ЗАЙНЯТИМИ
ТРУДОВОЮ
ДІЯЛЬНІСТЮ.

ПР Н

Залізничний б...
петівці, Ваплярці,
Погрибищах, ящ...
но, «тертий калі...
знає свою «столи...
ти. Саме тут...
одні з трьох на...
хідній залізниці...
розподільників...
свого часу отри...
історичне завданн...
няти бомжів, я...
до Києва і Моск...
Москві...». Особ...
завдання набуло...
час проведення...
І силки ж їх...
тримає оце сито...
століць (хоч сум...
багатьох із них т...
ди!»

— Сума наш...
наводять вона н...
думи, — розпові...
приймача-розл...
поліовими міліці...
Усього у прийом...
дільнику за рік...
чоловік, у тому ч...
нок. Понад півс...
лак» залучено до...
го лікування від...
через наріологі...
ри та набити з...
браного прожив...
він потребували...
хімічних розладів...
вили у відловід...
клади. Як, до ре...
жів із генеричн...
ваннями.

У цьому довг...
лічується 58 зло...
галі 31 чоловік...
цій ділянці залі...
вав у асесоризм...
Особливо сум...

клієнтів розподі...
люди похилого...
таких семотних...
за ілопотаними...
приймача -...
аляштовані у б...
ти для людей...

Здавалось б, у...
технічного прог...
вити особистіст...
чебо неважко...
це потребує і ч...
і витримки. Бо...
верто розповід...
місце колишніх...
ня. Документів...
дях, як п...
Отож летять у...
телеграми, залі...
лито, бо за 30 д...
новити особист...
ного, підтверди...
тами, в разі л...
паспорт. Цей т...

Сьогодні ситуація досить складна. Збільшилася кількість банд і злочинів-одинаків, частина з яких знає, що у повнозрілому роїні тут, у бунерах ліній оборони, знаходили притулок грабжники і злочини, що тут була зброя. Тому й рушила вся ця нечисть до нас. Почалася справжня боротьба за знайдені Діти і Дітяти. Никколи дунають по-

Даа роин гому Рада вир-
пинна відділати частину сімей-
ства до інших міст. В
Львівському Братстві за-
лишилося не більше 50 чоло-
вік. Спробуємо до весня ви-
везти все майно, заблокувати
більшість виходів і вижити.
Можливо, колись розповімо
людям про себе. Під Киє-
вом, напевно, залишилось кіль-
ка людей, щоб давати при-
тудом бідним — нажув, зна-
ма буде холодною.

О п'ятий Братові треба було вирушати. Під час нашої розмови його ще кілька разів турбували по телефону, просили прийти на пункт рашіне. Ми знову вирушили довгими норидорами, на одному з виходів він нас випустив. Прещаючись, попросив мовчати і обіцяв зайти завтра.

На Старий Новий рік йому з нас прийшли листівки з вітаннями, а через кілька днів завітав Брат. Розповідь, що всоєна вє стався інцидент, який змусив залишити їхню Атлантиду. Одного листопадового мач були записані три одначас. Побачивши на вулиці пугу, нагледу. Показано двох кльчів Братства. Негайна евануація відбулася через два дні. До сьогоднішнього вє майно. В Голосієві залишилося кілька члених двох на мазбеччині своїх земляках. Отже, «красна бомба» розсїяна. Решта тут була не більше, як ти хвилин. Брата на вулиці чвала машина. Побачивши написати, він пішов.

П. С.
 НЕЩО ДАВНО
 МИ СПРОВАДУВАЛИ
 ЗНАЙТИ ТЕ
 МІСЦЕ, ДЕ
 КОЛИСЬ ПРОВЕЛИ
 НІЧ. МАРНО.
 БРАТ СКАЗАВ-
 ТАКИ ПРАВДУ.
 УГОЛОСИВІ ВЖЕ
 НІКОГО НЕМАЄ,
 ШУКАТИ ТАМ
 АТЛАНТИДУ
 НЕ ВАРТО — ЦЕ
 НЕБЕЗПЕЧНО.
 ХОЧЕТЬСЯ НА
 ЗАКІНЧЕННЯ
 ЛИШЕ
 ПОПРОХАТИ
 ВСІХ: ПОДАВАЙТЕ
 ВІДНИМ. БО
 БІЛЬШІСТЬ З
 НИХ — НЕЩАСНІ,
 АЛЕ ДОБРІ ЛЮДИ.

Від редакції. Оскільки ми не змогли перевірити наведені факти, відповідалості за їх достовірність на себе не беремо.

Залізничний бомж у Шелестів, вапняки, Вісничі чи в Пограйці, в Янів, чи в Іршаві, чи в Галичі, чи в Калусі, неодмінно знає свою «столицю» — Колятин. Саме тут розташовані один з трьох на Південно-Західній залізниці прийомнік-розподільник. Цей заклад свого часу отримав мило на історичне заведення — перепи-нати бомжі, які прямують до Києва і Москви («За нами Москва...»). Особливо ваги це заведення набуло, певне, під час провадження Олімпіади.

І скільки ж їх, неборак, затримують оце сито на шляху до столиці (хоч сумніваюся, що багатьох із них тягнуло саме ту-

— Сума наша статистика, — наводять вона на гомки роздуми, — розпадає на чималіччя прийомників-розподільників підполковник міліції М. Кобець. Усього у прийомнику - розподільнику за рік побувало 418 чоловік, у тому числі — 10 жінок. Понад півсотні цих «бурав» залучено до добровільного лікування від алкоголізму через маріонетку з диспансеру та безплатно прожовляли. 29 чоловік потребували лікування психічних розладів. І теж відправили у відділення лікарняних закладів. Як, до речі, і 17 бомжі, із зовнішнім захоро-вувачем.

У цьому доповіді списку наслідків 58 записів. А загалі 31 чоловік, затриманий на якійсь діяльності, перебував у приміщенні, де відбувалися заходи. Об'єктом сумно, що серед записів розподільника були й заходи позного аіну. Чотверо членів семіоти напередзвездити, що вони не були в приміщенні, а в приміщенні розподільника встановили у будинку-інтернаті для людей позного аіну.

Завдання 6, у добу наслідків, що були в приміщенні, стосуються особистості божих, не часто неважко. Насправді й час погубує і часу, і пошуні і, в інтернат, без неї не можна. Це не тільки в приміщенні, але й в приміщенні кошичного проживання. Кошичного при чині бродяж, як правило, наслідки. Отже, лівати у приміщенні, в приміщенні, а час казати, бо за 30 дня треба аіну, навіть за особистості затримані, що підтвердять це документально, та й, в приміщенні, в приміщенні, щоб термін аіну.

На «дні»

по звичкою. Тому працівникам прийомника - розподільника нерідко доводиться не рахуватися з вільним часом, саботажними акціями. А за ці невдурочні години їм не платять.

До речі, про звон. Скажімо, працівники правоохоронних органів не мають права затримати бродягу, який знімає порожні пляшки у поїздах на вокзалах. Бо згідно із законом такі особи вважаються зайнятими трудовою діяльністю. Або ще так. Розглядає народний суд справу про неправління бонжа на примусове лікування від алкоголізму. Він заявляє, що лікуватиметься сам добровільно. І йому змушени йти назустріч. Займуться таків людина через певний строк із прийомика розподільника та й знову повертатиметься до старого.

Установка у значно зменшеній моделі чимось нагадує тюзму. Є тут і камери з гратами на рівнях та мавп'яними віконцями у металевих дверях, із яких часто лунає хрипле «блатне»: «Кумі!» (це звертання до чергового міліціонера). Над ансоким муром — колючий дріт. Голосним гагакиням нагадує про себе візантійсь-

Але прийомики - розподільники м'яс невеличкі виробники, діючі на місцевому ринку комбінатів і хлібозаводів. Загрозі, асоціальної особистості, яких здійснюється успішно, без усядики, за власним бажанням можуть працювати на важливих роботах, амоталяти маскдані стовірки виробничі. Такі особи отримують цигарини, забезпечуються пристойним харчуванням на підприємстві, а увечері, повернувшись додому, можуть швидко

Заявляється, а куди ж ідуть кошти, зароблені затриманнями? Частина їх відраховується на харчування, інша повертається в управління, втручанням справ Південно-Західної зв'язки. До того ж при зайнятті новим людям виділяють допомогу до 15 карбованців, кому дають і старі пенсійні рахунок.

При цьому треба знати, що різні витрати лише на придбання одагу для осіб, які звільняються із прийомника - розподільника, не маючи вбраних

до сезону, становив 800 кер-
боаниця.

— І знаєте, як стає болюче та образливо, коли повторно затримуюмо своїх колишніх підопічників, а на них — старі лавхміття, бо андеїний нами новий одяг уже встигли пропити, — продовжує М. Кобець. — Отак чимало бажань ціняти турботу про них.

Придбання квитків для поїздки звільнених осіб до вибраного місця проживання лише із Козятинського прийомника - розподільника торіш обійшлося державі у 900 карбованців. На таку ж суму було закуплено для затриманих цигарок, а ще їм було видано 477 карбованців грошової допомоги.

У Козятинському прийомнику-розподільнику діють лише 5 камер загальною площею 50 квадратних метрів. У середньому на одного затриманого припадає квадратний метр житлової площі замість необхідних 2,5. Цим самим порушуються правила утримання санітарні правила, що англійські законні маріканці та скарги затриманих.

Тут немає кімнати побачень санітарного пропускника, ізолятора для хворих, кімнати для утримання жінок, необхідні приміщення для інспекторського та оперативного

і це при тому, що більшість із цих проблем можна було вирішити одним поверненням розподільнику більшої частини його ж прибутків, тимчасово знятого ще чотири роки тому центром, що опрацював перелізи документів ставців Козятин. Офіційні листи з різних інстанцій за підписом начальника відділу агрулітисів справ на ставці Козятин поповнював М. Козачка і досі залишаються без відповіді.

А бомжі у ці ходові дні наче магнітом, притягують теплі поїзди і вокзали.

Василь СТРАШНИЙ,
журналіст.

На знімках: нелегку професію інспектора - дознавача обрав старший лейтенант міліції В. Пилипчук; буває, що займаєсться над своїм життєм і божий В. Гонщенко.

Олександра ТИТАРЧУКА.

**ЯКОЮ Б ВОНА
СЬОГОДНІ
НЕ БУЛА, НАША
ГЛАСНИЦЯ —
ДОЗОВАНОЮ,
КОНТРОЛЬОВАНОЮ
ЗГОРИ
ЧИ ВСЕДОЗОВА-
ЛЕНОЮ, — А ТЕ,
ЩО ЗАВДЯКИ ІЙ
НАЛІГ
«БУРЖУА-
НОСТІ», А ТО І
НЕПРИСТОЯ-
НОСТІ ПОТРОХУ
ОПАВ ЗІ СЛОВА
«СЕНСАЦІЯ» —
ТО ФАКТ,
ЗДАЄТЬСЯ,
НЕЗА-
ПЕРЕЧНИЙ.
ОТ І СЬОГОДНІ
ВЛАСНІ,
СПЕЦІАЛЬНІ,
АКРЕДИТОВАНІ
І НЕ ДУЖЕ
КОРЕСПОН-
ДЕНТИ «КУРЕНЬ»
ПІДГОТУВАЛИ
ДЛЯ ВАС ЦІЛУ
НИЗКУ
ПОВІДОМЛЕНЬ,
ЯКІ ІНАКШЕ,
АНІЖ
СЕНСАЦІЯМИ
НЕ НАЗЕВЬ —
НАСТІЛЬКИ
БІЛЬШІСТЬ ІЗ
НИХ НЕЯМО-
ВІРНІ. ВНІ
МОЖЕТЕ
ЗАПІТАТИ,
А ЯК ВОНО ТАК
ВИЙШО У ВАС,
ЩО ВСІ ЦІ
НАДЗВИЧАЙНІ
ПОДІЇ СТАЛИСЯ
НАПЕРЕДНОДІ
І КВІТЯ?
ХТОЗНА.
ВИЙШО —
І ВСЕ, ЧОМУСЬ
САМЕ НА ЦЕЙ
ДЕНЬ
НАЯЧАСТІШЕ
ВИПАДАЮТЬ
ОТАКІ ФАНТА-
СМАГОРІНЧІ
ПОДІЇ. НИКОМУ
Ж НЕ СПАДЕ
НА ДУМКУ ДЕСЬ
У ГРУДНІ
ПОВІДОМИТИ,
ЩО «У ВАС ВСЯ
СПИНА БІЛА».
ОТОЖ,
ЧИТАЙТЕ,
ДУМАЙТЕ,
А ВІРТИ ЧИ НІ
— ТО ВЖЕ
ОСОБИСТА
СПРАВА
КОЖНОГО.**

Хто з гостей Києва, під'їжджачи до міста, не мріяв побачити легендарну велебитську скульптуру з мечем та щитом у руках, про яку стільки доводилось чути? Хто з киян хоча б раз у житті, прокинувшись, до снід сон, не пробігав на схилі Дніпра, щоб у світанковому ореолі поглянути на унікальний архітектурний шедевр? Здавалось б, стояти скульптурі роки та й роки.

Але ось ми отримуюмо листа від киянки Ірини Клименко. «Я дуже люблю скульптуру, «світланю жінки», як її з любов'ю називають прості кияни. Обов'язково при кожній нагоді всією сім'єю приходимо сюди, щоб прилучитися до високого мистецтва, правдою друзів, які приїжджають погостити. Але одне нам не дає спокою. Чому жителі півного берега можуть дивитися «жінку» з обличчям, а ми, хто проживає на правобережжі Києва, бачити її лише... Словом, зі слів».

Що можна відповісти? Ми й не відповідали. Але ідея, яку з'ясувалось, уже оволоділа масами. Почали надходити колективні листи — за підписами «Клас», «Бригада», «Чек». «Зайди така неповага до нас, до міста, чим ми гірші для них, хто живе на Русанівці?»

І тоді подумалося, а й справді, коли у пресі це зазвучало про те, що ми йдемо до правої держави, чи справедливо, якщо частина жителів одного й того ж міста буде знайома з шедевром архітектури з ліва, а інша... словом, зі слів. Чи можна таку державу назвати правовою?

І тут ми згадали про Марію Ващенко. Та, та, ту саму Марію Ващенко, екстернеса і «сирку» телевізю, про яку вже дачі писали в одній з українських молодіжних газет і яка може, навіть аудиторії будь-якої школи і зорної відчуття, яка може рухати різні предмети, підіймати в повітря людей,

ОБЛИЧЧЯМ ДА ЛЮДЕЙ

меблі, автомобілі. Розпухали Марію в Луцьку, де вона створила свій центр і набрала «школу». В тому, що для Марії немає нічого неможливого, переконались відразу. Нашу пропозицію вона не назвала ні утопічною, ні бовбавиною. Десятихвилинний телефонний розмова вистачило для того, щоб її було прийнято.

Потім були чотири місяці бюрократичної аїні, угоди, угоди, підписи, печатки. І ось нарешті можна повідомити: і жінка о 17-й годині на дніпровських схилах біля моста Патона в Києві Марія Ващенко в присутності всіх бажаючих готова вивести численні бакаанти нині тим самим здійснити неможливе, акумулювавши енергію власного біополю, вона поверне багатотонну скульптуру «світланю жінки» на 180 градусів.

Отримано згоду на що

унікальну операцію Київського міськвиконкому. Створено спеціальні умови для вирішення всіх технічних проблем, названо його — «Обличчям до людей». На місці експерименту і навіть прибуває загін із спеціальною технікою, що в будь-яку мить може зашкостити надійною системою. Але Марія Ващенко казала: техніка не надобнається.

Коли ви хочете побачити все це не за чужих списків, а власноруч, поспішайте до Палацу спорту, де з сьогоднішнього дня продаються квитки на спеціальний оглядовий майданчик. Півна, годиться, мізерна — 2 карбованці. Ще раз така можливість з'явиться у вас лише 1 жовтня. Вирішено, що адже, пер «світланю жінку» шароку дивитиметься на праоребережні Київ, а шароку — на лівобережжя.

Не поспішайте видавати! Колективні заявки подавайте за телефоном: 441-86-20, 441-89-94.

Олександр ХАРЧЕНКО,
заступник куріного з питань архітектури.

А ДЕ ВАС ТРИЗУБ? МОЯ МІЛІЦЯ МЕНЕ БЕРЕЖЕ!

АБО ЯКІНЬ ВИГЛЯД МАТИМАТЬ УКРАЇНСЬКІ ГРОШІ З І КВІТНІ

Справа фінансові —

Ні для кого не таємниця, скільки товаришів левити сьогодні на сидінні. І навіть ас, ціл продовольства та протимонополі розішк обличчя виконуються на приклади. Та це маючого її вистачить! Спеціалісти відраховували на 30—40 днів. А тут це стало племом, що на Україні їде аїлія група туристів з Польщі та деяких сусідніх з республікою областей. Отже, ці місяці півтора спожитого парадизу можуть стиснутися до кількох днів.

У ці напружені обставини і відбулось позачергове засідання Ради Міністрів України, на якому прийнято екстремні рішення. Оскільки купонна система неспроможна ефективно захистити спокійний ринок України, з 1 квітня вводиться національний український грош.

Закре пояснюють, що друкування нових грошей — справа дорога і складна, окрім того, потребує часу. Тому замість українського «карбованця» по нині буде використовуватися заміняний для нас «рубль». Від

грошей в інших республіках вже відрацінується тим, що у прелему верхньому кутку купону буде проставлено знак — тризуб у колі.

Відразу у тисні і мільйони українців виникли запитання: де можна обміняти старі гроші на нові? Обійти це такемо не буде. Понимаючи, що і гроші у будь-якому відділенні «Освідбачення» будуть-пкого миста республіки на паше провезення на комій муніро неспер-оператор зобов'язаний проставити

той самий знак — тризуб. Не порібні і денарціати про прибутку, ці інші документи — лише паспорт. Усе, що від вас вимагається — це попросту неспер-оператора: проставте, будь ласка, мей печатку з тризубом, і вказати суму. При цьому вказівка не, об'єм грошової примітки близько до сервісу, що постане від неспер-оператора.

Олександр ШТОЛКО,
заступник куріного з питань фінансів.

Після того як міліція прийняла за озброєний злочин багато шарованів винини надоскопів, паролі та за розшування проти порушників громадського

Справа, використавши зогнаньної зброї (тоді анімається Статутом актуальної служби міліції. Парш нім застосувати. І щодо правоохоронних міліції кер мусить дати команди: «Стій! Стріль!» будув! При невипадковій наказу ак по-анан зробити попереджувальний постріл у повітря. А якщо й це не допомагає — застосувати зброю.

Варі, заперся, і з гумовими палицями наведено порядку. Ідучи назустріч численним побоюванням трудящих, мого МВС республіки розголосили і загрозили козу редакції парграфу № 8.16 Статуту внутрішньої служби міліції. І 3 квітня американська гумова палиця проти правоохоронних на території України чітко регламентувала. Міліціонер у відповідному анідаку, парш нім застосував палицю, помак гангоско, помакі наоказу: «Стій! Бий! Бий!» Якщо ж міліціонер мусить діяти заамаксити палицю, а на бити (оважливо, ціл для анігоного попереджувального пострілу в повітря). А якщо й це не вгамує правоохоронних, міліція заамаксити жом застосувати гумову палицю.

Враховуючи, нова редакція Статуту — міліція у своїй діяльності не повинна на Україні правової держави. Гадьмо, трудящій скаляно зустрітись, повідомлення про це гумову аїлію МВС.

Клімент Юрій МЕНШІН.

ЩЕ НЕ ПІ

... А що потім? Потім товаришів із «НЕКУ» привів, спів'явся, отан, яні ані, не вірляні. Годуно вони діли уніда простий, не випускає. По-бачили П мордуку — біля ліфта відсупулялися. Переселили нас у резервний квартиру, чекасмо, доки вийдуть.

Наші кореспонденти разом з ученими АН УРСР відідали небезпечну квартиру. Вони й підтвердили, що це саме та рибна жінка, яка недавно почала зустрічатися у Дніпрі. До речі, преса, зокрема «Молодь України», «Труженик газет» вже повідомляла про цю надзвичайно агресивну змієподібну рибу. Новоналений жінка не боїться навіть людини.

Тричі, якось, що падала на вітні на любителя підлогового лова. Жартома отак перекусує держак загоновий з рибку. Бачені схилилися до землі, щоб не диво прогнати наслідок скрещення крово-жерної прари з міноного. І

На фото: ще мить, і рибин зникнуть. Показуємо зуби.

Фото
Олександра
КЛИМЕНКА.

